

ոչ խնայեն ի սէրն Երուսաղէմայ, ոչ թէ արք,¹³⁵
այլ եւ կանայք նոցա եւ այրիքն հանէին
զգինտս ականջաց, զատառանջանս եւ մա-
նեակս ի պարանոցաց, զոսկի մատանիս եւ
զարծաթէ կոճակս կտրեն եւ տան ի սէրն
Գրիստոսի:

140

Կայր եւ ջուղացի քահանայ մի Մկրտիչ
անուն², ի մեծ եւ ի փառաւոր ազգէ, որ դա-
տէր եւ աշխատէր յիւր աշխարհն բոլոր տա-
րին եւ բերէր յԵրուսաղէմ հազար զուռուչ եւ
աւելի՛ ի Սպահանու:

145

Կային եւ ի սուրբ Փրկիչ կանայք եւ այրիք:
Եւ ի Հրեշտակապետ հաւատաւոր կանայք եւ
պատուք, որ ցայդ եւ ցերեկ ազօթէին ի պարք
եւ ի ճգնութիւնս. եւ չորապար դոլով աշխա-
տէին, դատէին. ոմանք պաշախ ժողովէին,¹⁵⁰
այլք մանէին վուչ, եւ վարձն վանաց տային:
Եւ կէսք քաղէին ձիթոյ պտուղ եւ աղէին. զի
Երուսաղէմայ բոլորն սարուձոր գէյթուն է. եւ
երբ ուխտաւորք դային, ծախէին նոցա եւ
դրամն տային վանաց: Այլք քահանէին կամ¹⁵⁵
զօրայս ժողովէին կամ հնձէին կամ այլ ծա-
ռայութիւն առնելով. ամենայնիւ զմարմինս

135 յԵրուսաղէմայ այ(1):

² Գրեզոր Գարանաղցի նոյնպէս կը վկայէ, կոչե-
լով «Տէր Մկրտիչ երէց ամենազովելի, սրբատէր եւ
բազմազութ Ձուղայեցի» (Յիշատակարան Աստուածա-
շունչի, էջ 602): Կանգնած է Մ. Թորոս Եկեղեցւոյ մէջ
1601ին խաչքար մը, որ արձանադրութիւնս կը կրէ.
ՅԻՇԱՏԱԿ Է ԽԱԶԸՍ ԶՈՒՂԱՅԵՑԻ ՄԿՐՏԻՉ, ՕՇԱՆԷՍ,
ՍՈՒԼԹԱՆՓԱՇԱ, ՊԱՊԱՋԱՆ. ԹՎ. ԹԾ. Աղանուհի,
Միարանք, 302: